

serven, den 6 Dages Indkaldelse, som er bleven en 8 Dages Indkaldelse, idet Mandskabet skal være til Raadighed til Øvelser i 6 Dage, men Mødedagen og Hjemsendelsesdagen regnes ikke med; det er imidlertid Dage, som ogsaa gaa spildt for Mandskabet. At de ingen Lønning faa for de Dage, er en Sag for sig, men for at de i 6 Dage kunne staa til fuld Raadighed, har man indkaldt dem i hele 8 Dage. Jeg tror, at denne Indkaldelse aldrig har været populær, og det er i Grunden ikke saa underligt, thi det Mandskab, som der her er Tale om at indkalde til disse Dages Reserveøvelse, er Mandskab i 30—35 Aars Alderen. De ere alle eller næsten alle gifte Folk, bosatte Folk, Folk i selvstændige Stillinger, som de i Almindelighed slet ikke kunne faa passede eller i hvert Tilfælde ikke faa passede saa godt, som naar de selv passe dem, og hvem derfor en saadan Indkaldelse vil kunne forårsage et ikke ringe pekuniært Tab. En af Grundene til, at man kan have noget imod denne Reserveindkaldelse, er den, at det er noget ganske nyt, noget saadant have vi aldrig haft før. Jeg ved godt, at der i tidligere Hærlove har været Bestemmelse om Indkaldelse af Forstærkning, men der har kun staaet, at Forstærkningen kan indkaldes, ikke at den skal indkaldes, og saa vidt jeg ved, er Forstærkningen aldrig bleven indkaldt. I Hærloven af 1867 findes denne Bestemmelse om, at Forstærkningen kan indkaldes til Øvelser i 15 Dage. Der var Tale om 400 Mand Underkorporaler og menige, men det blev gjort afhængigt af, om der paa Finansloven blev givet den nødvendige Bevilling dertil. Men en saadan blev aldrig given. Spørgsmaalet om en saadan Bevilling blev rejst første Gang i Samlingen 1869—70. Da gik Venstre meget stærkt imod den. Gamle Berg stod som Ordfører ved Finansloven og talte stærkt mod denne Bevilling, og den blev ogsaa nægtet. Ved senere Lejligheder, f. Eks. i 1872, var Spørgsmaalet fremme igen, og siden, i 1882—83, hvor der af den daværende Højregering blev stillet Forslag om at indkalde Forstærkningen til Øvelser, men Venstre gjorde stærk Modstand. Da var Grev Holstein-Ledreborg Ordfører for dem, der gik imod Indkaldelsen af det ældre Mandskab. Det er ret mærkeligt at

se, at han var den Konseilspræsident, under hvem Indkaldelsen af ældre Mandskab netop blev gennemført. Finansudvalgets Flertal i 1882—83 — det var Berg, Busk, Bønløkke, Dam, Claussen, Holstein, Hørup, Thomas Nielsen, Michael Pedersen, Tauber og Winther —, Folk, der repræsenterede alle Afskygninger indenfor det daværende Venstre, gik alle mod denne Hærorrdning, og Folketinget nægtede Bevillingen med 61 Stemmer mod 15. Der kan derfor ikke være nogen som helst Tvivl om, at man i Venstre forhen altid har været imod dette ældre Mandskabs Indkaldelse, og man har været imod det af den bestemte Grund, at man ikke vilde være med til at rive Folk af Forstærkningsmandskabets Alder — nu svarende til Reservemandskabets Alder — ud af deres Stillinger.

Jeg vil altsaa have Lov til at betone her, og det kan man ikke komme udenom, at man kan tale om, hvad Venstre vilde i 1876 — fra det nuværende Regeringspartis Side taler man galt derom —, men man vil ikke paa nogen Maade kunne sige, at disse Indkaldelser af det ældre Mandskab ere i Overensstemmelse med, hvad Venstre vilde før. Nej, det vilde Venstre ikke. Det er mig en Glæde at se, at den Landstingsmand, jeg før nævnedes, Landstingsmand Madsen-Mygdal, ogsaa i 1909 under Forhandlingerne om Hærloven gik imod denne Indkaldelse og betonedes, at Venstre alle Dage havde været imod den. Men ikke alene Venstre har alle Dage været derimod, ogsaa en Del af det nuværende Regeringsparti har været og maa være imod denne Bestemmelse. Jeg skal saaledes nævne, at det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen), da Forsvarslovene vare til Behandling i Foraaret 1909, udtalte sig meget stærkt mod denne 6 Dages Indkaldelse. Han sagde: „Den ene af disse“ — Indkaldelser nemlig — „staar for mig som ganske latterlig“ — nemlig netop de 6 Dage —. „Jeg kan ikke se andet, end at denne 6 Dages Indkaldelse er nærmest en Værtshusholdermanøvre“. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at det ærede Medlem fra Præstø var ikke, skal jeg sige: begejstret for en Indkaldelse af Reserven i de 6 Dage. Derfor har jeg vel Lov til at gaa ud fra, at han er enig med os om,